

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. února 2019 odvolání **obžalovaného: Filip V.**, narozený xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 8. 10. 2018, č. j. 22 T 32/2018-203, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného Filipa V. se podle § 257 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a nově se rozhoduje, že se podle § 307 odstavec 1 trestního řádu trestní stíhání

obžalovaného

Filip V., narozený xxx v xxx, obchodní poradce, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

pro skutek spočívající v tom,
že

dne 10. 04. 2018 v době od 22:35 hod. do 22:49 hodin v xxx, na xxx, na parkovišti před restaurací xxx, když seděl ve svém vozidle zn. BMW, rz.: xxx a telefonoval, poté, co mu podnapilý poškozený Tomáš S. (3,19 promile alkoholu v dechu) začal bezdůvodně vulgárně nadávat a kopl mu do auta, čímž mu vozidlo poškodil, z vozidla vystoupil, vyzýval poškozeného, aby svého jednání zanechal, poškozený tak však neučinil, naopak začal obžalovaného fyzicky napadat, čemuž se obžalovaný bránil, došlo k fyzické potyčce, a po jejím ukončení v době, kdy poškozený s útokem ustal, obžalovaný vlivem rozrušení z útoku poškozeného na něj bezdůvodně zaútočil ve chvíli, kdy poškozený klečel na zemi a v této pozici jej kopl s velkým náprahem do oblasti horní části těla, při napadení poškozený Tomáš S. utrpěl zhmoždění a povrchní kožní odřeninou pravé strany krku, přičemž uvedeným kopem, vzhledem k okolnostem a způsobu útoku mohlo u poškozeného dojít i ke zraněním s dobou léčení delší 7 dnů,

právně kvalifikovaný jako pokus ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 21 odst. 1 k § 146a odst. 1 trestního zákoníku,

podmíněně zastavuje.

Podle § 307 odstavec 3 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání 8 měsíců.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Filip V. uznán vinným jednak pokusem zločinu těžkého ublížení na zdraví dle 21 odst. 1 k § 145 odst. 1 tr. zákoníku, jednak přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, spočívající v tom, že dne 10. 04. 2018 v době od 22:35 do 22:49 hodin v xxx, na ulici xxx, na parkovišti před restaurací xxx, když seděl ve svém vozidle zn. BMW, rz.: xxx a telefonoval, poté, co mu podnapilý poškozený Tomáš S. (3,19 promile) vulgárně nadával a kopl mu do auta, z vozidla vystoupil a vzájemně se začal s poškozeným Tomášem S. napadat, přičemž v útoku pokračoval i ve chvíli, kdy poškozený klečel na zemi a v této pozici jej kopl s rozběhem do hlavy, i po tomto úderu poškozený vyskočil a s výkřikem: "Adrenalin" obžalovaného Filipa V. sám fyzicky napadl tak, že jej uchopil za pas, odtlačil jej k okraji parkoviště, které je od chodníku odděleno kovovým řetězem visícím mezi betonovými sloupky, shodil obžalovaného na zem a sám na něj spadl, při napadení poškozený Tomáš S. utrpěl zhmoždění pravé strany vlasaté části hlavy, zhmoždění a povrchní kožní odřeninou pravé strany
Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

krku, přičemž uvedeným kopem do hlavy, vzhledem k okolnostem a způsobu útoku mohlo u poškozeného dojít i ke zraněním svou povahou závažnějším, a to ke vzniku otřesu hlavy, ke zranění zasaženého oka či očí, a to ve smyslu porušení celistvosti oční koule, zranění nitroočních tkání či krvácení do nitroočních struktur, což by pak mohlo vést ke zhoršení vidění zraněným okem, zhoršení prostorového vidění, případně i k jednostranné slepotě s dobou léčení, která by přesáhla šest týdnů a s trvalými následky. Odsouzen byl podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Podle §§ 81 odst. 1 trestního zákoníku, 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

2. Proti výše uvedenému rozsudku podal včas a řádně *odvolání obžalovaný* prostřednictvím své obhájkyne, které směřoval *proti výroku o vině i trestu*. Uvedl, že okresní soud nerozhodl správně, jestliže jej uznal vinným uvedenými trestnými činy. Po skutkové stránce byla věc dopodrobna objasněna, a to jeho výsledkem i výsledkem svědků a poškozeného včetně přehrání důkazů záznamem z kamer městské policie. Je přesvědčen, že ke způsobu jeho chování vedla sama agresivita poškozeného. S ohledem na svůj věk nebyl schopen odhadnout, co vlastně poškozený má v úmyslu kromě toho, že jej chce napadnout. Obžalovaný se snažil všemožně útok poškozeného odvrátit, poškozený však byl hodně útočný a obžalovaný celý incident vnímal jako nutnou obranu. Pokud by se nebránil, zřejmě by sám utrpěl velmi vážná zranění, tedy alespoň středně těžká. Nesouhlasí proto s názorem soudu, který věc neposoudil jako nutnou obranu, ale jako pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví a jako přečin výtržnictví. Soud totiž vycházel z názoru znalce, který připustil jako teoretickou možnost devastační poranění oka a v případě, že by dle znalce poškozený částečně pootočil hlavu, mohlo k takovému zranění dojít. Pokud by ovšem částečně pootočil poškozený hlavu opačným směrem, mohlo hypoteticky dojít např. ke krvácení pod mozkové pleny a věc mohla být kvalifikována jako pokus o vraždu. Obžalovaný je přesvědčen, že hypotetické závěry znalce nemohou být pro soud vodítkem pro stanovení právní kvalifikace, když hypoteticky mohlo dojít k jakémukoliv zranění, jak na straně poškozeného, tak na jeho straně. Podle jeho názoru po zhlédnutí kamerového záznamu je evidentní, že agresivita ze strany obžalovaného zdaleka nedosahovala intenzity agresivity obžalovaného, jehož situace byla komplikována mimořádně těžkou opilostí. Poškozený dvakrát sám upadl na zem, a proto intenzita prvního kopu obžalovaného směrem k hlavě poškozeného nebyla velká, šlo pouze o náznak. Druhý kop směrem k hlavě poškozeného byl zřetelně mezi ramenem a krkem. Tvzení znalce o opakovaných kopech do hlavy a údery vedeny s velkou razancí jsou pouhým projektováním znalce. V žádném případě nechtěl poškozenému ublížit, což se také nestalo. Poškozený nebyl omezen ve způsobu života, zranění měl lehké, léčení trvalo jeden týden, aniž bylo zkoumáno, že šlo o pohmožděniny způsobené střetem poškozeného s obžalovaným nebo o pohmožděniny způsobené četnými pády poškozeného v důsledku opilosti. Také poukázal na svůj věk, který je teprve 1 rok po věku blízkém věku mladistvých. Byl to vždy poškozený, který znovu a pokaždé začínal s útoky a vrhal se na něho.
3. Odvolání bylo podáno včas (§ 248/1 tr.ř.), oprávněnou osobou (§ 246/1b tr.ř.) a mělo zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr.ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr.ř. či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr.ř.
4. Odvolací soud z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal z hledisek vyjádřených v ust. § 254 odst. 1, 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházejícího, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.
5. Obžalovaný ve svém odvolání opakoval podstatu své obhajoby, kterou už uplatnil v řízení před okresním soudem. V podstatě namítal nesprávné hodnocení důkazů okresním soudem, argumentoval, že z jeho strany šlo o nutnou obranu, neboť to byl poškozený, který konflikt vyvolal a v útocích pokračoval přes jeho obranu, k čemuž okresní soud nepřihlédl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

6. Okresní soud konstatoval, že obžalovaný nepřiměřeně reagoval na chování poškozeného, jako první poškozeného fyzicky napadl, a za situace, kdy poškozený klečel na zemi, jej kopl do hlavy. K závažnější újmě na zdraví u poškozeného sice nedošlo, avšak hrozilo s ohledem na způsob, jakým byl útok ze strany obžalovaného veden, že dojde k těžkému ublížení na zdraví. Z toho důvodu dospěl k závěru, že svým jednáním obžalovaný naplnil znaky přečinu výtržnictví dle § 358/ odst. 1 tr. zákoníku a znaky zločinu těžkého ublížení na zdraví ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 145 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž vycházel ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie, ve kterém znalec MUDr. Václav Kameníček uvedl, že poškozený *utrpěl patrně zhmoždění pravé strany vlasaté části a zhmoždění a pohmoždění, kožní odřeniny pravé strany krku, kdy se jednalo o vícečetná lehká zranění, která nevyžadovala významnější omezení v běžném způsobu života v průběhu léčby a mechanismus vzniku zranění poškozeného odpovídá vícečetným přímým úderům tupým tvrdým předmětem do zraněných částí hlavy a krku. Intenzita působícího násilí byla při vzniku těchto zranění středně velká. Způsob vzniku zranění poškozeného odpovídal opakovaným úderům sevřenou pěstí případně i kopům obutou nohou, druhé osoby, vedeným do zraněných oblastí středně velkou razancí. Nelze však blíže určit, které zranění vzniklo kopem a které úderem sevřenou pěstí druhé osoby s tím, že ve spisovém materiálu nejsou zaznamenány žádné skutečnosti, jenž by svědčily pro jiný možný způsob vzniku zranění poškozeného. Také uvedl, že z kamerového záznamu vyplývá, že napadající osoba udeřila jmenovaného S. do oblasti hlavy 10ti úderu sevřenou pěstí vedenými velkými náprahy a dvěma kopy nohou, které byly vedeny taktéž s velkými náprahy. Při opakovaném zasažení stejných míst hlavy, což v daném případě bylo reálné, by mohlo dojít k otřesu hlavy, což by bylo považováno již za zranění středně těžké. Při zasažení obličejové části hlavy jmenovaného S. kopy vedenými výše popsáním způsobem a tedy i způsobem patrným na kamerovém záznamu a přímému zasažení oblasti oka i očí, a to středně velkou působící silou mohlo dojít k závažnějšímu zranění zasaženého oka a to ve smyslu porušení celistvosti oční koule, zranění nitroočních tkání předního oka či sítnice, krvácení do očních struktur, což by mohlo mít za následek zhoršení vidění zraněným okem, zhoršení prostorového vidění, případně celkovou slepotu. Tato zranění by pak byla z lékařského hlediska hodnocena jako těžká, s celkovou dobou léčení nad 6 týdnů a s trvalými následky výše uvedeného zhoršení zraku. Ztrátu oka či významné zhoršení kvality jedním okem by pak bylo možné patrně hodnotit jako poškození důležitého orgánu. Při zjištěném způsobu napadení hrozilo jmenovanému poškozenému vznik závažnějších zranění, otřes mozku popř. uvedená zranění zrakového ústrojí. Způsob vzniku napadení a to mnohočetnými úderu sevřenou pěstí do hlavy vedeny velkou razancí a zvláště pak opakovanými kopy do oblasti hlavy osoby, která je pod vlivem alkoholu a není schopna se výrazněji aktivně bránit, takto vedenému útoku, je nutno považovat za velmi brutální. Vzhledem k možnosti vzniku závažnějších zranění nebezpeční a svědčí o značné agresivitě napadající osoby. U hlavního líčení znalec doplnil, že vedení tohoto útoku takovým způsobem, jak měl možnost vidět na videu, hrozí reálně možnost poškození oka, poškození krční páteře a možnost vzniku otřesu mozku. Z lékařského hlediska jde o zranění středně těžká.*
7. Krajský soud doplnil dokazování přehráním kamerového záznamu městské policie z kamer, které byly umístěny na parkovišti před restaurací xxx, z něhož je patrné, že obžalovaný nastoupil do vozidla, měl rozsvícená přední světla, a poškozený vyšel z parkoviště, a ukazoval mu, že má vyjet. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že v té době mu zazvonil telefon, volala mu přítelkyně, proto hovor přijal. Poškozený, který byl zjevně pod vlivem alkoholu či návykových látek, přišel k jeho vozidlu a začal mu vulgárně nadávat, proč nejede, z kamerového záznamu je patrná komunikace poškozeného s obžalovaným ve vozidle. Poškozený byl agresivní a začal mu kopat do auta, kdy jej poškodil, což bylo potvrzeno z protokolu o ohledání místa činu (č.l. 4) kdy bylo konstatováno poškození levého prahu v zadní části vozidla, k čemuž je připojena i fotodokumentace (č. l. 6-8). Obžalovaný vystoupil z vozidla s teleskopickým obuškem v ruce, tento však nepoužil, pouze ho ukazoval poškozenému, aby jej od dalšího útoku odradil. Poškozený dokonce bránil svým tělem obžalovanému návratu do auta (čas 22.40:36), následně však poškozený ke vchodu do xxx a obžalovaný jde s obuškem zpátky do vozidla, kde jej nechává a bere si telefon a jde telefonovat.

Jak sám uvedl ve své výpovědi, chtěl zavolat Policii ČR kvůli poškození vozidla. Stejně tak popisuje situaci svědek Lukáš F., a v podstatě i svědek Pavel R. Svědek F. shodně s obžalovaným uváděl, že to byl poškozený, kdo chtěl jako první obžalovaného udeřit, na což obžalovaný zareagoval a bránil se. Obžalovaný uváděl, že když chtěl volat policii, viděl periferně, že se k němu opět poškozený blíží, připadalo mu, že něco drží v ruce, nevěděl co, a poté, co mu připadalo, že se chce napřáhnout, tak reflexně ho ze strachu udeřil do tváře (což ze záznamu kamer nemuselo být s ohledem na vzdálenost patrné). Z kamerového záznamu krajský soud zjistil, že v čase 22:43:27 dochází k dalšímu slovnímu konfliktu mezi oběma aktéry, který vyvolává poškozený a následně se tento zvedá ze schodů, kde seděl, a jde agresivně tělem proti obžalovanému, který před ním couvá a snaží se jej odstrčit od sebe rukama. Poškozený nemá ruce v klidu a máchá s nimi zepředu dozadu, byť je pravdou, že v momentě, kdy jej pěstí udeří obžalovaný do obličeje, má ruce svěšeny, avšak postoj a jednání poškozeného těsně před tím svědčí o jeho agresivitě. Následuje potyčka mezi obžalovaným a poškozeným, kdy obžalovaný udeřil poškozeného několikrát pěstí (čas 22:43:56 a dál) zjevně v reakci na útočné chování poškozeného, není patrné, že by tyto údery pěstí směřovaly do obličeje, ale směřují spíše do oblasti krku a do horní části těla, včetně následujících kopů (čemuž neodpovídá úřední záznam Policie ČR z čl. 119, 120). Kop, který byl veden obžalovaným do těla poškozeného v době, kdy už ležel na zemi (čas 22:44:16), také nesměřoval do hlavy, poškozený si v té době hlavu kryl rukama a kop šel pod ně, hlava krytá rukama se nevychýlila ve směru kopu.

8. Poté je obžalovaný svědkem Pavlem R. odtáhnut. Poškozený nějakou dobu ležel na zádech, ale pak vyskočil a opět vyrazil proti obžalovanému a útočně rozhazuje rukama, na to obžalovaný zaujímá boxerský postoj a drží si odstup od poškozeného, ten ale vyrazí proti němu a následují dva údery pěstí z boku do obličeje ze strany obžalovaného, kdy poškozený ztrácí rovnováhu a padá na záda, kde se udeří hlavou do zátylku, převrátí se na břicho a zůstane ležet (čas 22:45:03). Po asi 1,5 minutě se poškozený opět zvedá a opět jde prudce proti obžalovanému, který zaujímá obranný boxerský postoj, neútočí, snaží se udržet od poškozeného odstup. V čase 22:45:57 poškozený sám padá na zem na záda, horní část těla není v záběru kamer, nelze zjistit, zda se udeřil opět do hlavy. V čase 22:46:29 se opět zvedá a je to opět on, kdo vyrazí proti obžalovanému, přitom obžalovaný si udržuje bezpečnou vzdálenost, kolem poškozeného v této vzdálenosti poskakuje v boxerském postoji, je vidět, že poškozený na něj hovoří a rukama máchá před sebou, kdykoliv se k obžalovanému přiblíží, ten odskakuje do větší vzdálenosti, neútočí. V čase 22:46:42 si poškozený sám kleká, odpočívá, ale stále něco mluví k obžalovanému, v čase 22:47:03 se opět zvedá a následně padá na zem na bok až do 22:47:50, kdy prudce vyskočí, něco křičí a gestikuluje směrem k obžalovanému, ten před ním couvá a je to poškozený, kdo vyrazí proti obžalovanému a napřahuje ruce do úderu pěstí, čemuž se obžalovaný brání a také stejným způsobem má ruce v pěst před tělem a naznačuje případné údery, následně poškozeného, který pokračuje v nabíhání na obžalovaného, kopne nohou do těla, ten však v útoku pokračuje, následuje ještě jeden kop z boku do nohy poškozeného a jeho uchopení, roztočení a stržení na zem, kdy poškozený spadne, skutálí se a klekne na kolena a v té době se obžalovaný rozbíhá a s velkým náprahem jej levou nohou kopne do pravého boku (viz fotodokumentace z č. l. 137-144), nikoliv do hlavy, neboť tato se na záběru kamer vůbec ve směru kopu nevychýlí (což je nové zjištění krajského soudu). Poté se opět poškozený zvedá a jde proti obžalovanému, podaří se mu obžalovaného uchopit kolem pasu a tlačí jej před sebou k okraji parkoviště, které je odděleno od chodníku kovovým řetězem, a zde obžalovaného shodí a natlačí na řetěz a drží jej rukou v puse na dolní čelist, v té chvíli přihlížející svědek F. zasáhne a poškozeného odstrkuje, obžalovaný se na poškozeného převrátí, vytáhne ruku poškozeného z úst a poté se vzájemně drží až do příjezdu hlídky městské policie.
9. Obžalovaný uvedl, že se bránil napadání poškozeného, byl opravdu vystrašen, toho člověka neznal, nevěděl, co od něho může čekat. Byl to poškozený, který mu začal nadávat, vyhrožovat zabitím a kopat do auta, nechtěl původně vystoupit, ale pak se bál, že mu poničí auto, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

vystoupil. Muž byl stále agresivní a arogantní. Když volal policii, kvůli poničenému autu, viděl periferně se k němu přibližovat poškozeného a připadalo mu, že něco drží v ruce, jako by se chtěl napřáhnout, proto jej ze strachu udeřil do tváře, neví za pěstí, udeřil pokaždé, když se k němu přiblížil, aby se poškozený od něj vzdálil, ten šel stále do něj, pořád dokola. Jak byl na zemi, tak jej kopl do hlavy jednou, kop nebyl nijak silný, věděl, že to přehnal, Pavel R. jej pak odtáhl, bylo to v afektu. Kop nebyl mířený na hlavu, měl být do boku. Byl rozrušen, lituje toho, byl v silném afektu, převládal u něj strach. Z lékařské zprávy ze dne 11. 4. 2018 (č.l. 90-91) bylo zjištěno, že obžalovaný utrpěl povrchní poranění hlavy, zhmoždění prstu a kyčle, povrchní poranění rtu a dutiny ústní

10. Svědek Pavel R. potvrdil, že celý konflikt vyvolal poškozený, obžalovaného urážel, nadával mu, v době kdy byl ve vozidle, mu vyhrožoval pobodáním, byl to on, kdo se na obžalovaného snažil zaútočit a obžalovaný se pouze bránil a zpacifikovat ho, dostal ho na zem. V té době mu říkal, ať zůstane ležet, ať se k němu nepřibližuje, že už volal policajty, obžalovaný říkal, že mu poškozený vyhrožoval, že jej bodne jehlou, podle něj měl oprávněně strach z té jehly. Poškozený ale zase vstal a celé se to několikrát opakovalo, dokud policisté nepřijeli.
11. V podstatě shodně vypovídal i svědek Lukáš F. Ten uvedl, že se obžalovaný toliko bránil napadání ze strany poškozeného, neboť se bál o své zdraví. On sám vyzýval poškozeného, aby toho zanechal, avšak tento nereagoval a stále útočil na obžalovaného a pořád dokolečka. Během té bitky chlápek skončil na zemi a pan V., jelikož měl v sobě adrenalin a taky pud zachránit si život a strach, tak chlápka na zemi kopnul několikrát. Ten však zase vstal a zaútočil na obžalovaného. Dle jeho názoru se pouze bránil, opětoval rány, ale surově ne, nebyl tak agresivní, jak chlápek na V. Je pravdou, že ho obžalovaný bil, kopal, ale protože měl strach a bránil se. Pokud byl *svědek dotázán, v jakém psychickém stavu byl pan V. v průběhu incidentu, uvedl, že měl velký strach, klepal se, to šlo vidět, koktal.* K dotazu proč obžalovanému nepomohl, uvedl, že není tak dobrý kamarád a sám má z takových lidí strach.
12. Samotný poškozený Tomáš S. si konflikt a jeho detaily pro svoji podnapilost nevybavuje, hlava ho bolela v týlu, což lze přisoudit jeho nekontrolovatelným pádům na zem, kdy nejméně v jednom případě je ze záznamu vidět, jak se zadní částí hlavy udeří do země. Z dalších zranění uvedl modřinu na zadní části stehna levé nohy, oděrky na předloktí a modřinu na krku vpravo. Lékaře nevyhledal, ale ve spise se nachází fotodokumentace jeho zranění (č.l. 17). Tato zranění nesvědčí o velké intenzitě síly, kterou na něj bylo útočeno. Z provedené dechové zkoušky dne 10. 4. 2018 ve 23,10 hod. bylo zjištěno u poškozeného 3,19 promile alkoholu v krvi (č.l. 89).
13. Tyto okolnosti, zejména skutečnost, že jednání obžalovaného bylo reakcí na agresivní jednání poškozeného, který konflikt vyvolal, měly vést okresní soud k tomu, že se měl zabývat podmínkami nutné obrany a zda byly tyto naplněny, jak má na mysli § 29 trestního zákoníku.
14. Podle § 29 odst. 1 trestního zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo *odvrací přímo hrozící nebo trvající útok* na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. Podle § 29 odst. 2 trestního zákoníku nejde o nutnou obranu, byla-li obrana zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Nutná obrana předpokládá odražení útoku přímo hrozícího nebo trvajícího na zájem chráněný trestním zákoníkem, v daném případě zájem na zdraví obžalovaného, druhou podmínkou je, že obrana *nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku, čímž je zdůrazněno posuzování nutné obrany z hlediska subjektivního stavu obránce, tedy tak, jak se mu jevila v době hrozícího nebo trvajícího útoku a nikoliv tak, jak se později jeví osobám, které je následně posuzují.*
15. Po zhlédnutí kamerového záznamu krajský soud dospěl k závěru, že ze strany obžalovaného se jednalo o nutnou obranu po celou dobu konfliktu až na jeden kop v době, *kdy poškozený již ležel a kryl si hlavu rukama, neútočil, tím došlo k překročení mezí nutné obrany* (čas kamerového záznamu 22:44:16), poté do konfliktu zasáhl svědek R. a obžalovaného od poškozeného odtáhl. Z kamerového záznamu je zřejmé, že *poškozený si v té době hlavu kryl rukama a kop obžalovaného šel pod ně, hlava krytá rukama se nevychýlila ve směru kopu, čemuž by odpovídala i zjištěná podlitina na krku*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

poškozeného. Proto ačkoliv samotný obžalovaný a svědek R. hovoří o kopu do hlavy, lze toto vysvětlit jejich rozrušením a nepřesným sledováním dané situace, která se odehrála velmi rychle.

16. S ohledem na tyto závěry krajský soud za účelem zjištění jaké zranění hrozilo při daném způsobu kopu, který nebyl již zahrnut do nutné obrany, doplnil dokazování v rámci provedeného veřejného zasedání opětovným výsledkem znalce MUDr. Václava Kameníčka, kterému byl opětovně přečten kamerový záznam a který ve své výpovědi uvedl, k dotazu, zda lze rozeznat, jak vzniklo zranění na krku, zda k tomu došlo kopem či úderem pěstí, znalec uvedl, že toto nelze specifikovat, a pokud byl znalec dotázán, z čeho dovodil, že kop přece jen zasáhl obličej či hlavu poškozeného uvedl, že došlo k trošku jiné interpretaci formulace, kterou uvedl ve znaleckém posudku, vyjádření ve smyslu pokud by byla zasažena oblast hlavy. Daným způsobem byla ta oblast hlavy zasažitelná při tom vedeném způsobu kopu, a proto se snažil následky, které by mohly být tím způsobeny, zaznamenat do znaleckého posudku. Pokud vyjde pouze z těch zranění, která byla objektivizována a to ze zranění krku, k dotazu, *zda hrozila těžká újma na zdraví, při zasažení této lokality, uvedl, že nehrozila.*
17. Jediný kop, který ze strany obžalovaného nesplňoval podmínky nutné obrany, který zasáhl ale oblast mezi hlavou a hrudníkem, nemohl způsobit závažná zranění. Pokud znalec uváděl ve svém znaleckém posudku, k jakému těžkému zranění mohlo dojít v případě zasažení hlavy takovým kopem, jedná se pouze o teoretickou úvahu, ke které nedošlo, neboť kop nesměřoval na hlavu. Z těchto důvodů z podnětu odvolání obžalovaného Filipa V. krajský soud dle § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a nově vzal za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí s tím, že uvedeným kopem, v době, kdy poškozený neútočil, mohl obžalovaný způsobit maximálně lehkou újmu na zdraví s dobou léčení delší 7 dnů. Proto ze strany krajského soudu došlo ke změně právní kvalifikace na pokus ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 21 odst. 1 k § 146a odst. 1 tr. zákoníku, neboť jak sám obžalovaný uvedl, a potvrzují to i svědci, kteří se na místě nacházeli, obžalovaný byl silně rozrušen jednáním poškozeného, který na něj začal útočit nejdříve slovně, způsobil mu škodu na vozidle a začal jej i fyzicky napadat.
18. Skutková podstat trestného činu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 146a tr. zákoníku je privilegovanou skutkovou podstatou k trestným činům těžkého ublížení na zdraví podle § 145 a ublížení na zdraví podle § 146 tr. zákoníku. Tato postihuje nižším trestem případy, při nichž pachatel jinému úmyslně ublíží na zdraví (odstavec 1) nebo způsobí těžkou újmu na zdraví (odstavec 3) v silném rozrušení ze strachu, úleku nebo zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného.
19. Silné rozrušení pachatele je duševní stav, při němž pachatel jak vnitřně, tak i zpravidla navenek vykazuje značné emoční vzrušení či neklid ovlivňující jeho další jednání a projevující se v průběhu činu, a to bez ohledu na to, zda se na takovém rozrušení podílí nervová labilita či přímo duševní porucha u pachatele (tzv. psychické predispozice), anebo je *příčinou silného rozrušení pouze vlastní strach, úlek, zmatek, nebo jiné omluvitelné hnutí mysli*. Ublížení na zdraví je důsledkem předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, jestliže pachatel jedná pod vlivem takového zavrženíhodného jednání poškozeného, které je obecně považováno za chování v přímém rozporu s morálkou a svědčí o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a neúctě poškozeného k ostatním osobám nebo společnosti. Objektem trestného činu je lidské zdraví, předmětem je jiný člověk. Jde o úmyslný trestný čin a úmysl pachatele byť eventuální musí směřovat k ublížení na zdraví jinému a na rozdíl od jiného ublížení na zdraví dle § 146 pachatel jedná v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku jiného předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného, což jsou souhrnně řečeno subjektivní stavy na straně pachatele, kterého z hlediska z trestního postihu výrazně privilegují.
20. V tomto případě bylo zjištěno, a to i z předmětného kamerového záznamu, že obžalovaný měl strach, což potvrzují i svědci, kteří se na místě nacházeli, z agresivního jednání poškozeného,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

kteřý celý konflikt vyvolal a v důsledku fyzických útoků poškozeného toho následně kopnul do oblasti horní části těla, mezi krkem a ramenem, v době, kdy poškozený klečel a žádným způsobem v danou chvíli neútočil, avšak s ohledem právě na předchozí průběh konfliktu lze konstatovat, že obžalovaný mohl mít důvodný strach z dalšího napadání ze strany poškozeného a byl silně rozrušen. Byť tento moment nesplnil podmínky nutné obrany, jednání obžalovaného bylo krajským soudem posouzeno jako pokus přečinu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 21 odst. 1 k § 146a odst. 1 tr. zákoníku.

21. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se ke svému trestnému jednání doznal, sám uvedl, že tento kop „přehnal“, kdy však jednal v afektu a ze strachu, po celou dobu u něj převládal strach, svého jednání litoval, a souhlasil s podmíněným zastavením trestního stíhání, poškozený v rámci trestního řízení neuplatnil náhradu škody, ničeho po obžalovaném nepožadoval, u hlavního líčení sám uvedl, že byl tehdy opilý, přesně si konflikt nepamatuje, ví však, že kopl do tohoto vozidla, obžalovanému se omlouval za nepříjemnosti, které mu způsobil s tím, že jinak není konfliktní člověk, nechce, aby měl pan V. problémy, jde o chybu z jeho strany. K lékaři nešel, chodil normálně do práce. Sám si pamatuje jen dvě rány. U hlavního líčení se obžalovaný také poškozenému omluvil, tehdy poškozený omluvu přijal. Po změně právní kvalifikace krajský soud dospěl k závěru, že je možné přistoupit k odklonu trestního řízení formou podmíněného zastavení trestního stíhání, proto z podnětu odvolání obžalovaného Filipa V. dle § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a nově rozhodl, že se podle § 307 odst.1 tr. řádu trestní stíhání obžalovaného Filipa V. pro skutek v tom, jak byl popsán ve výroku tohoto rozhodnutí právně kvalifikovaný jako pokus přečinu ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 21 odst. 1 k § 146a odst. 1 tr.zákoníku podmíněně zastavuje. Podle § 307 odst. 3 tr.řádu stanovil zkušební dobu v trvání 8 měsíců.
22. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že má dva přestupky, jeden proti provozu na pozemních komunikacích, z roku 2018, kdy mu byla uložena pokuta ve výši 200 Kč a přestupek proti občanskému soužití, za který mu byla uložena pokuta ve výši 500 Kč v roce 2017. Zaměstnavatel jej hodnotil kladně, je vstřícný ke svým kolegům, i zákazníkům, velice dobře se orientuje v oblasti pojištění a rozumí své práci, v týmu je kamarádský a velmi dobře se do něj začlenil. Práci vykonává svědomitě, ale některé úkoly a zadání, které se mu nelíbí, splní až po urgenci ze strany nadřízeného, ale splní je. Pracuje na pozici obchodní poradce, v pobočkové síti s místem výkonu práce Nový Jičín od 1. 10. 2016. V opise rejstříku trestů nemá žádný záznam.
23. Podle § 307 odst. 1 tr. řádu v řízení o přečinu může se souhlasem obviněného soud v přípravném řízení státní zástupce podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže a) obviněný se k činu doznal, b), nahradil škodu, pokud byla činem způsobena anebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě, c) vydal bezdůvodné obohacení činem získané nebo s poškozeným o jeho vydání uzavřel dohodu anebo učinil jiná vhodná opatření k jeho vydání a vzhledem k osobě obviněného a s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující. Podle § 307 odst. 3 tr. řádu v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání se stanoví zkušební doba na 6 měsíců až 2 roky. V případě rozhodnutí podle odst. 2) až na pět let. Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání.
24. S ohledem na splnění podmínek ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. řádu, neboť obžalovaný se k činu doznal, škoda poškozenému nevznikla a krajský soud dospěl k závěru, že vzhledem k osobě obžalovaného a s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně považovat takové rozhodnutí za dostačující, bylo přistoupeno k podmíněnému zastavení tr. stíhání a zkušební doba v rozmezí od 6 měsíců do dvou let byla stanovena v trvání 8 měsíců, kdy dle názoru krajského soudu tato délka zkušební doby je dostatečná k tomu, aby obžalovaný prokázal, že se již další trestné činnosti nedopustí a vystihuje okolnosti jeho škodlivého jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 5. února 2019

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Jaroslava Miketová